

«Ανάσταση του Χριστού με ένα αληθινό «Αληθώς Ανέστη» στην ζωή μας» (Αρχιμ. Χρυσόστομος, Γέροντας του Ιερού Κοινοβίου Οσίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, Πεντάλοφος Παιονίας Κιλκίς)

[/ Πεμπτουσία](#)

[Για το πρώτο μέρος της δημοσίευσης βλέπε εδώ](#)

Η ζωή μέσα στην Εκκλησία μας είναι κατά βάση ασκητική: νηστείες, αγρυπνίες, προσευχές. Και όταν δεν τα κάνουμε αυτά, η φιλανθρωπία του Θεού μας αναγκάζει με διάφορους τρόπους να αναπληρώσουμε τα ελλείποντα (ασθένειες, πόνο, θλίψεις, προβλήματα, αγωνίες κλπ.).

Όλοι λοιπόν είμαστε Μοναχοί!

Έτσι λοιπόν στον πρώτο λόγο του «περί αποταγής» ο άγιος Ιωάννης, μεταξύ άλλων λέγει:

«Αυτού λοιπόν του αγαθού και υπεραγάθου και παναγάθου Θεού, άλλοι είναι φίλοι Του και άλλοι γνήσιοι δούλοι Του. Άλλοι είναι αχρείοι δούλοι Του και άλλοι τελείως αποξενωμένοι από Αυτόν. Υπάρχουν τέλος και αυτοί που είναι εχθροί Του, καίτοι είναι αδύνατοι και ανίσχυροι.

Φίλους κατ' ἔξοχὴν του Θεού θεωρούμε τις νοερές και ασώματες δυνάμεις των αγγέλων.

Γνησίους δούλους του Θεού εκείνους που εξετέλεσαν και εκτελούν το πανάγιο θέλημά Του ακούραστα και χωρίς καμμιὰ παράλειψη.

Αχρείους δούλους ονομάζουμε αυτούς που αξιώθηκαν να λάβουν το άγιο Βάπτισμα, δεν εφύλαξαν όμως γνήσια τις προς τον Θεόν υποσχέσεις τους.

Ως ξένους και εχθρούς του Θεού θα εννοήσουμε αυτούς που είναι αβάπτιστοι η δεν έχουν ορθή πίστη», όπως είναι οι αιρετικοί.

«Αντίπαλοι τέλος του Θεού είναι εκείνοι οι οποίοι, όχι μόνο απέκρουσαν και απέρριψαν από την ζωή τους το θέλημα του Κυρίου, αλλά και πολεμούν με πάθος αυτούς που το τηρούν».

Και συνεχίζει ο Άγιος: «ο Θεός είναι, για όσους θέλουν, η ζωή και η σωτηρία τους· όλων, και των πιστών και των απίστων, και των δικαίων και των αδίκων, και των ευσεβών και των ασεβών, και των απαθών και των εμπαθών, και των μοναχών και των κοσμικών, και των σοφών και των αγραμμάτων, και των υγιών και των ασθενών, και των νέων και των ηλικιωμένων.

Άνθρωπος ασεβής είναι μια ύπαρξις λογική και θνητή, η οποία θεληματικά αποφεύγει τη ζωή· και τον Δημιουργό της, που υπάρχει αιώνια, Τον θεωρεί ως ανύπαρκτο.

Παράνομος είναι αυτός που με την κακή του σκέψη διαστρέφει τον νόμο του Θεού και που νομίζει ότι πιστεύει, ενώ έχει επιθυμίες και αντιλήψεις αντίθετες προς τον Θεόν.

Χριστιανός είναι η απομίμησις του Χριστού, όσο είναι δυνατόν στον άνθρωπο, και στα λόγια, και στα έργα, και στην σκέψη. **Πιστεύει δε ορθά και αλάνθαστα στην Αγία Τριάδα.**

Θεοφιλής είναι εκείνος που απολαμβάνει όλα τα φυσικά και αναμάρτητα δώρα του Θεού, συγχρόνως όμως δεν αμελεί, όσο μπορεί, να επιτελεί το αγαθό.

Εγκρατής είναι αυτός που ζει μέσα στους πειρασμούς και τις παγίδες και τους θορύβους του κόσμου, και αγωνίζεται με όλη του την δύναμη να μιμηθεί τη ζωή εκείνων που είναι απηλλαγμένοι από τους θορύβους του κόσμου.

Εκείνοι που εξήλθαν από την Αίγυπτο είχαν ως οδηγό τον Μωϋσή· και αυτοί που έφυγαν από τα Σόδομα άγγελο. Και οι μεν πρώτοι ομοιάζουν προς εκείνους που θεραπεύουν τα πάθη της ψυχής με την φροντίδα και τις οδηγίες ανθρώπου-ιατρού (πνευματικού). Αυτοί είναι όσοι εξέρχονται από την Αίγυπτο.

Οι δεύτεροι ομοιάζουν προς εκείνους που επιθυμούν να καθαρισθούν από τα ακάθαρτα και άθλια πάθη της σαρκός. Γι αυτό και χρειάζονται άγγελο-ιατρό, δηλαδή ισάγγελο άνθρωπο θα έλεγα, για να τους βοηθήσει. Διότι στην προχωρημένη σήψη των τραυμάτων χρειαζόμαστε πολύ έμπειρο ιατρό.

Βία πράγματι και συνεχείς οδύνες πρέπει να έχουν όσοι επιχειρούν να ανεβούν στον ουρανό με το σώμα τους, μέχρις ότου οι φιλήδονες τάσεις και η σκληρότης της καρδιάς μεταστραφούν με την βαθειά λύπη και το πένθος σε αγάπη προς τον Θεόν και σε αγνότητα».

Η περίοδος αυτή ιδιαιτέρως είναι περίοδος μετανοίας.

Η αληθινή προσευχή γεννά την μετάνοια.

Η αληθινή μετάνοια γεννά την εξομολόγηση.

Η αληθινή εξομολόγηση εισάγει εις την ελευθερία, εκεί όπου υπάρχει η παρουσία του Θεού.

Αν μαζέψουμε όλες τις αμαρτίες όλου του κόσμου και τις βάλουμε στη μια μεριά μιας ζυγαριάς, κι από την άλλη μεριά βάλουμε την αγάπη του Θεού, η ζυγαριά θα γείρει προς τη μεριά του Θεού, διότι η αγάπη του Θεού είναι πιο βαρειά και από όλες μαζί τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων.

Δεν υπάρχει καμμία αμαρτία που να μην την συγχωρεί ο Θεός, εκτός από μία: να μη θέλει ο άνθρωπος να μετανοεί. Και πάλι, όσο ο άνθρωπος δεν μετανοεί, παραμένει ασυγχώρητος.

Και συνεχίζει παρακάτω ο Άγιος:

«Μετάνοια σημαίνει ανανέωσις του Βαπτίσματος.

Μετάνοια σημαίνει συμφωνία με τον Θεόν για νέα ζωή. Μετανοών σημαίνει αγοραστής της ταπεινώσεως.

Μετάνοια σημαίνει μόνιμος αποκλεισμός κάθε σωματικής παρηγοριάς.

Μετάνοια σημαίνει σκέψις αυτοκατακρίσεως· αμεριμνησία για όλα τα άλλα και μέριμνα για την σωτηρία του εαυτού μας.

Μετάνοια σημαίνει θυγατέρα της ελπίδος και αποκήρυξις της απελπισίας.

Μετανοών σημαίνει κατάδικος απηλλαγμένος από αισχύνη.

Μετάνοια σημαίνει συμφιλίωσις με τον Κύριον, με έργα αρετής αντίθετα προς τα παραπτώματά μας.

Μετάνοια σημαίνει καθαρισμός της συνειδήσεως.

Μετάνοια σημαίνει θεληματική υπομονή όλων των θλιβερών πραγμάτων.

Μετανοών σημαίνει επινοητής τιμωριών του εαυτού του.

Μετάνοια σημαίνει υπερβολική ταλαιπωρία της κοιλίας με τη νηστεία.

Όπου εμφανισθεί το Πνεύμα του Κυρίου, ο δεσμός για τις αμαρτίες ελύθηκε.

Όπου εμφανισθεί απέραντη ταπείνωση, ο δεσμός για τις αμαρτίες ελύθηκε.

Όποιος θρηνεί τον εαυτό του, δεν βλέπει τον θρήνο η την πτώση η την επίπληξη του άλλου.

Απόδειξις ότι έσβησε ο Θεός το χρέος των αμαρτιών μας, είναι το να θεωρούμε πάντοτε χρεώστη τον εαυτό μας.

Σημείο της πραγματικής και επιμελούς μετανοίας είναι το να θεωρούμε τον εαυτό μας άξιο για όλες τις θλίψεις που μας συμβαίνουν _τις ορατές (που προέρχονται από τα πράγματα και από τους ανθρώπους) και τις αόρατες (που προέρχονται από τους δαίμονες)».

Και συνεχίζει ο Άγιος:

«Φως μεν μοναχοίς, άγγελοι· φως δε πάντων ανθρώπων, μοναδική πολιτεία». Φως για τους μοναχούς είναι οι άγγελοι και φως όλων των ανθρώπων η ζωή των μοναχών.

«Μερικοί κοσμικοί που ζούσαν αμελώς με ερώτησαν: “Πως μπορούμε εμείς που ζούμε με συζύγους και είμαστε περικυκλωμένοι με τόσες κοινωνικές υποχρεώσεις ν ακολουθήσουμε την μοναχική ζωή;”.

Και τους απήντησα: “ Όσα καλά μπορείτε, να τα κάνετε· κανένα να μην περιγελάσετε, κανένα να μην κλέψετε, σε κανένα να μην ειπήτε ψέματα, κανένα να μην περιφρονήσετε, κανένα να μη μισήσετε. Να μην παραλείπετε τον εκκλησιασμό, να δείχνετε συμπόνια στους πτωχούς, κανένα να μην σκανδαλίσετε. Σε ξένο πράγμα και σε ξένη γυναίκα να μην πλησιάσετε. Αρκεσθείτε στην ιδική σας γυναίκα. Εάν έτσι ζείτε *ου μακράν εστέ της βασιλείας των ουρανών*, την οποία εύχομαι σε όλους μας. Αμήν.

Καλή Ανάσταση!

Ανάσταση του Χριστού με ένα αληθινό «Αληθώς Ανέστη» στην ζωή μας, μέσα στην καρδιά μας. Αμήν.